

Folketingets Europaudvalg

Christiansborg, den 3. juli 2001

Europaudvalgets sekretariat

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Oplæg fra Folketingets Europaudvalg og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri's fælleshøring om den fælles fiskeripolitik i fremtiden afholdt den 22. juni 2001

Til orientering omdeles herved kopi af følgende oplægsholderes taler/dispositioner ved ovennævnte høring:

- Fødevareminister Ritt Bjerregaard
- Adm. Direktør Niels Wichmann, Danmarks Fiskeriforening
- Afdelingsformand Peter Sand Mortensen, SID, Hanstholm
- Afdelingschef Villy Dyhr, Forbrugerrådet
- Fiskeribiolog Elisabeth Friis-Rødel, SEPIA
- Sekretær Knud Andersen, Fiskernes Økologiske Netværk (FØN)

Materialet er tillige omdelt i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri som bilag 1122.

Med venlig hilsen

Irli Plambeck

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

3. afdeling, 3. kontor

Den 21. juni 2001

J.nr. 99-525-27

f:\3_afd\3_kt\06-flk\feu\høringer\grønbog\høringtale_rev.doc

Folketingets høring om grønbogen om den fremtidige fælles fiskeripolitik fredag den 22. juni 2001.

Generelt

- Jeg vil gerne takke Europaudvalget og Udvalget for fødevarer, landbrug og fiskeri for indbydelsen til at deltage i denne høring om Kommissionens grønbog om den fremtidige fiskeripolitik.
- Den formelle baggrund for, at fiskeripolitikken kommer til debat nu er, at Rådet inden udgangen af 2002 – og det bliver under det danske EU-formandskab – skal vedtage en revision af nogle af de bestemmelser, der styrer fiskeripolitikken.
- På fiskerirådsmødet i mandags havde fiskeriministrene en første generel diskussi-

onsrunde om grønbogen, og jeg forventer endnu en drøftelse under det belgiske formandskab, før Kommissionen fremlægger de konkrete forslag til revisionen af fiskeripolitikken, som Rådet skal behandle i 2002.

Generel vurdering

- I Danmark startede vi tidligt overvejelserne om revisionen af fiskeripolitikken, og i foråret 1999 udarbejdede ministeriet og erhvervsorganisationerne et fælles dansk positionspapir om fiskeripolitikken, som også Folketinget har modtaget.
- Nu efter at grønbogen er kommet frem, kan vi konstatere, at vi i Danmark generelt ligger på linie med Kommissionens vurdering af fiskeripolitikens resultater og fremtidsperspektiver.
- Det drejer sig bl.a. om analysen af den fælles fiskeripolitik, der fører til en erkendelse af, at mange vigtige bestande – bl.a. i

Nordsøen og i Østersøen - befinder sig på et kritisk lavt niveau, og at kapaciteten i EU's fiskerflåde er alt for stor i forhold til fiskerimulighederne.

- Fra dansk side er der en del aspekter i grønbogen, som vi lægger særlig vægt på, og jeg vil gerne nævne nogle af de vigtigste her.

Principperne i den fælles fiskeripolitik

- *Relativ stabilitet*

- Der er de grundlæggende principper i den fælles fiskeripolitik: især den relative stabilitet og adgangsbestemmelserne.
- Vi er sammen med langt de fleste medlemslande enige med Kommissionen om, at der ikke er noget reelt alternativ til den relative stabilitet, som er grundlaget for forvaltningssystemet med højst tilladte fangstmængder – TAC/kvotesystemet.

- *12-sømilegrænsen*

- Der er også stor enighed om, at 12-sømilezonen bør opretholdes, bl.a. af hensyn til udviklingen af medlemslandenes lokale og kystnære fiskerier.

- *"kasserne"*

- Adgangsbegrænsningen fra de såkaldte "kasser" (Shetlandskassen, sperlingekassen, rødspættekassen), er et element i fiskeripolitikken, der bidrager til bevarelsen af resourcerne og samtidig er de en del af balancen i fiskerirelationerne i Nordsøen.
- Revisionen bør være en anledning til at foretage et videnskabeligt "eftersyn" af kasserne, så der ikke er tvivl om, at den videnskabelige begrundelse for dem er i orden.

- *Adgang til Nordsøen*

- Efter 2002 ophæves adgangsbegrænsningen i Nordsøen for de EU-flåder, der ikke har historiske fiskerier i dette farvand.

- Langt de fleste fiskebestande i Nordsøen er efterhånden blevet fordelt med kvoter til de medlemslande, der traditionelt fisker i Nordsøen.
- Der kan eventuelt blive behov for yderligere reguleringsforanstaltninger for at undgå fiskeri efter bestande, der ikke kan udnyttes kommercielt uden bifangster af kvote-regulerede arter.

Ressource- og bevaringspolitikken

- Generelt er grønbogens oplæg til en mere effektiv bevaringspolitik i god overensstemmelse med danske synspunkter.
- *Discard*
- Jeg vil specielt nævne udsmid (discard), som er et af de problemer, vi absolut må gøre noget for at løse i forbindelse med bevaringspolitikken.
 - En væsentlig reduktion af discard er ganske enkelt et mål, vi må prioritere højt i den fremtidige fælles fiskeripolitik.

- En vigtig forudsætning er, at vi i EU får en bedre viden om omfanget af discard i fiskerierne, og det er derfor nødvendigt, at etablere et system med målrettet dataindsamling om discard i EU, ligesom vi nu er begyndt på i Danmark – og det understregede jeg stærkt på rådsmødet i mandags.
- Grønbogen indeholder nogle overvejelser om, hvordan udsmid kan reduceres, for eksempel igennem pilotprojekter med discardforbud og etablering af realtidslukninger – ("real time closures").
- I realiteten er det kun igennem den kombinerede anvendelse af flere virkemidler – selektivitetsforbedring, bedre kontrol, målrettede foranstaltninger, og generelt igennem en ændret adfærd hos fiskerne, at discard kan reduceres betydeligt.
- Det er vigtig, at vi nu bevæger os fra ord til handling og at Rådet benytter revisionen af fiskeripolitikken til at opnå reelle fremskridt på dette område.

Flåde- og strukturpolitik

- Et andet centralt tema er flåde- og strukturpolitikken.
- Målet for EU's flådepolitik bør efter dansk opfattelse være, at flådekapaciteten i alle EU's medlemslande bringes i overensstemmelse med de faktiske fiskerimuligheder.
- Også støttepolitikken må ændres. Støtte til nybygninger bør enten helt afskaffes eller udformes således, at den ikke tilskynder til kapacitetsforøgelse - men tværtimod til reduktion af kapaciteten.
- Der er mere enighed i EU om målene, end om hvordan de kan nås. Det er under alle omstændigheder vigtigt, at en ny flådepolitik på en klar og gennemskelig måde fastlægger forpligtelser for alle medlemslande til at tilpasse deres kapacitet.

- En ny flådepolitik må også tage hensyn til de medlemslande, som allerede har reduceret deres kapacitet.
- Det er et af de politikområder, hvor der også er behov for nytænkning, og grønbogen er en god anledning til at diskutere alternative og supplerende midler, der kan sikre, at vi får en mere effektiv flådepolitik.

Kontrol

- Et af de store temaer i grønbogen er kontrollen. Forskelle i kontrolindsatsen fra medlemsland til medlemsland er ofte med til at give et billede af forskelsbehandling af EU's fiskere.
- En mere effektiv kontrol i EU skal desuden bidrage til at sikre en vellykket reform af bevarings- og flådepolitikken.
- Der er heldigvis stor enighed blandt medlemslandene om, at kontrollen vil være en væsentlig del af reformen af fiskeripolitikken.

- Grønbogen indeholder som en ny tanke overvejelsen om at etablere en EU-kontrolenhed til at sikre en fælles koordinering og styring af kontrolopgaverne. Det er en tanke jeg kan støtte, og vi bør også overveje at tildele EU øgede beføjelser for at opnå en mere effektiv kontrol.

- *Videnskabelig rådgivning*

- Grønbogen kommer også ind på, hvordan den videnskabelige rådgivning kan forbedres, og gøres mere gennemsigtig for brugerne.
- Det er vigtigt, at rådgivningen er troværdig, og at fiskerne har tillid til de resultater den kommer frem til. Rådgivning om torsk i både Nordsøen og nu senest i Østersøen illustrerer, at dette tillidsforhold kan blive sat på en prøve, når rådgivningen indebærer drastiske ændringer.

Andre aspekter

- Der er mange vigtige ting i grønbogen, som jeg ikke kan nå at nævne her, men som har stor betydning i vores kommende drøftelser i Rådet. Det er bl.a. de eksterne relationer, og grønbogens tanker om en mere gennemsigtig og brugervenlig styring af fiskeripolitikken.
- Jeg vil også nævne uddannelse og rekruttering til fiskeriet i EU, og søfolks arbejdsvilkår på fartøjer, der fisker under 3. landsaftalerne.
- Høringen i Bruxelles viste, at der er opbakning til at arbejde videre med disse spørgsmål, hvilket jeg synes er positivt.
- Kommissionens høring var med til at vise den bredde, som diskussionen om fiskeripolitikken har fået takket være grønbogen og den åbne debat, som vi har fået, også her i Danmark. Det berettiger os til at have positive forventninger til den kommende revision af den fælles fiskeripolitik.

- Tak.

HØRING OM EU-KOMMISSIONENS GRØNBOG OM DEN FÆLLES FISKERI-POLITIKS FREMTID

CHRISTIANSBORG, DEN 22. JUNI 2001

INDLÆG V. ADM. DIREKTØR NIELS WICHMANN, DANMARKS FISKERI-FORENING

Som der står i programmet for høringen, repræsenterer mit indlæg synspunkterne fra både Danmarks Fiskeriforening og Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening (DFE), som begge var inviteret til at komme med indlæg.

Endvidere repræsenterer mit indlæg Danske Fiskeres Producent Organisation, NOT-fiskernes Producent Organisation, Fiskemelsforeningen og Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening. Alle disse organisationer har sæde i Fødevareministeriets rådgivende EU-udvalg vedrørende fiskeriet.

Jeg vil ikke beskæftige mig meget med selve grønbogen. Den er skrevet færdig og udsendt. Den skal der ikke ændres i, og I har læst den, ellers var I vel ikke her nu.

I organisationerne har vi i de sidste 3-4 år været dybt involveret i forarbejderne til grønbogen, både på nationalt plan og i vore respektive europæiske organisationer samt i EU-Kommissionens Rådgivende Komité for fiskeri og akvakultur, hvor jeg har formandskabet.

Grønbogen er stort set så rummelig, at alle danske krav til fremtidens politik er medtaget eller kan medtages i næste fase, der påbegyndes 1. oktober i år. Næste fase omfatter udarbejdelse af forslag til den fremtidige politik, ikke, som nogen tror, udarbejdelse af hvidbog eller lignende.

Vi vil naturligvis gøre, hvad vi kan, for at få maksimal indflydelse også i forslagsfasen – og så er det jo op til det danske formandskab for EU i andet halvår 2002 at køre den fremtidige politik i hus, efter at Spanien har forsøgt at løbe os over ende i første halvår.

Grønbogen har taget hele politikken op til debat, ikke blot de områder, der nødvendigvis skal tages beslutninger om inden 1. januar 2003.

Lad os derfor kigge på de enkelte områder, som Kommissionen har opstillet dem i grønbogen, og ridse op, hvad vi har af krav.

Men først nogle generelle bemærkninger og en rettelse til den danske oversættelse.

For det første skal en fiskeripolitik, hvis den skal virke efter hensigten, være både ~~accepteret af og støttet af sektorens udøvere~~. Det er ikke tilfældet nu.

For det andet skal en fiskeripolitik være sammenhængende, således at delområderne kompletterer hinanden. Det er ikke tilfældet nu – ofte trækker delpolitikkerne i hver sin retning.

For det tredje skal politikken indføres og administreres og kontrolleres ens i de forskellige lande. Det er ikke tilfældet nu.

For det fjerde skal politikken anerkende, at fiskeri, forarbejdning osv. er lovlige og legitime økonomiske erhvervsaktiviteter.

(Det skal i øvrigt også alle, der mener, at de har en mening om eller interesse for fisk og fiskerisektoren anerkende).

Så til rettelsen af den meningsforstyrrende fejl i den danske oversættelse. Der står øko mange steder, bl.a. økomærkning. Der er ikke tale om økologisk, men miljømæssigt eller bæredygtighedsmæssigt. Svage sjæle kunne få det galt i halsen.

BEVARINGSPOLITIKKEN

Det er den, der har med biologisk rådgivning, tekniske regler og sådan noget at gøre.

- Rådgivningen skal væsentligt forbedres, såvel den biologiske, som den økonomiske.
 - ICES', det internationale havforskningsråds arbejde skal åbnes op og gøres tilgængeligt.
(Eksempel "TAC" contra "TAL", hvis tiden tillader).
- Fiskeropfølgning på rådgivningen. Projekt godkendes og finansieres af Kommissionen inden udgangen af juni.
- Flerårskvoter – mulighed for at disponere, ikke mindst økonomisk og investeringsmæssigt i hele sektoren.
- Maksimum for udsving i kvoterne fra år til år. 15% siger hele den europæiske sektor og har sagt siden 1995.
- Flerartskvoter af sammenhørende arter, f.eks. torsk, kuller, sej, hvilling for bl.a. at minimere discard.
- Mere selektive redskaber – efter afprøvning af sådanne i praksis for at minimere discard.
- Ikke discardforbud. Det virker ikke i et mængdebegrænsningssystem med kvoter og kan ikke kontrolleres. Det virker heller ikke i Norge, hvor man har det.
- Realtidslukninger på initiativ af fiskerne. Forslag på vej i systemet fra Danmark og Holland.

- Kommercielle fiskeriundersøgelser af kasserne (Shetlandskasse, rødspættekasse, brislingekasse osv. osv.), altså de områder, hvor der er restriktioner for fiskeriet med henblik på ophævelse af restriktionerne, hvis de er politiske og ikke videnskabelige.
- Bevaring af den relative stabilitet, altså den faste fordelingsnøgle mellem landene – og afskaffelse af Haag-præferencerne.
- Bevaring af 6-12 sømileregimet.
En udvidelse, som visse lande ønsker, snævrer hen ad nationalisering af fiskeripolitikken.
- Bevaring af adgangsbegrænsning til Nordsøen, fordi adgang ikke giver fiskerimuligheder; alle kommercielt interessante fiskearter er kvoterede og delt ud, så øget adgang vil blot medføre ulovligt fiskeri og discard.
- Vægt på fiskerisektorinitiativer og understøtning af disse.
 - Hesterejer i Vadehavet (Danmark, Tyskland, Holland).
 - Pingere i garnfiskeriet.
 - Selvbegrænsning med økonomiske øretæver undervejs i tobisfiskeriet, hvis vi kan få nordmændene med.

MILJØDIMENSIONEN

Forsigtighedsprincip, bæredygtighed, biodiversitet, økosystemforvaltning, integration af miljøhensyn i den fælles fiskeripolitik.

- Vi skal naturligvis opfylde de forpligtelser, vi har påtaget os, men vi behøver ikke overopfylde dem uden medspil fra andre sektorer.
- Kulegravning på EU-niveau af andre menneskeskabte aktiviteters indflydelse på havmiljø og fiskebestandene, som det, den danske fødevareminister har sat i værk.

- Kulegravning af andre prædatorers indflydelse på fiskebestandene med mulighed for direkte indførelse af forvaltningsplaner (sæler, skarver).

FREMME AF MENNESKERS OG DYRS SUNDHED

- Ingen problemer nu. Vi skal ikke skabe problemer for at kunne komme med finurlige løsninger, men tvært imod fastholde fisks gode omdømme.
- Som på andre områder, hvis der er problemer, må det være forureneren, der skal betale.
- Mærkning.

FLÅDEPOLITIK

- En virksom flådepolitik efterlyses, hvor flåden – land for land – indrettes efter de ressourcer, landet har til rådighed. Vi skal tilbage og kigge på de flådestørrelser, der lå til grund for den oprindelige relative stabilitet. Siden har Danmark kappet mere end 40% af flåden – Holland har fordoblet.
- Sanktioner over for de lande, der ikke vil følge flådepolitikken.
- Flådepolitikken samordnes tidsmæssigt med den øvrige politiks revision, så koordinering sikres.

STRUKTURPOLITIKKEN

- Vi kunne såmænd nok acceptere en total afvikling af alle støtteordninger, hvis det sker i alle lande.
 - Bortset fra støtte til rekruttering, uddannelse og efteruddannelse samt effektivisering af rådgivningen fra fiskerisektorens parter.
- Men der er desværre tendens til ensidige nationale støtteordninger (bl.a. brændstof), som ingen tilsyneladende vil eller kan få skovlen under.

BEDRE STYRING (ENGELSK: GOVERNANCE)

- Større inddragelse af interessenterne i regionaliseret, sammenhængende rådgivningsstruktur.
- Ikke decentralisering af de formelle juridiske rammer, som det ønskes fra visse, Sverige, Storbritannien, primært af nationale politiske grunde.

OVERVÅGNING, KONTROL, HÅNDHÆVELSE

- Fælles kontrolstruktur.
Overnationalt eller mellemstatsligt agentur. Det overlader vi trygt til regeringens jurister, der er jo nok af dem.

STYRKELSE AF DEN SOCIALE OG ØKONOMISKE DIMENSION

Det vil min kollega fra SiD antagelig komme nærmere ind på. Bortset fra arbejds- og hviletidsbestemmelser er vi nok enige.

- Rekruttering.

- Ungdomsuddannelse – gennemførelse af direktiv om unges arbejde til søs. Konkurrenceforvridning.
- Efteruddannelse.
- Styrkelse af sektorens image.

FORARBEJDNINGSINDUSTRIEN

- Den danske tilgang: Så stor en forarbejdningsindustri, som muligt. Derfor så liberale importregler for råvarer, som overhovedet muligt.

TREDJELANDSAFTALER

- Norge og baltikum vigtige, selv om de ikke tonser i EU's budget, men vi må ikke lade Norge bestemme i EU, som de gerne vil.

Det var i store træk facitlisten, som vi ser den med hensyn til EU-politikken.

Det er væsentlige områder, der skal behandles og tages beslutninger om, nemlig hele grundlaget for den danske fiskerisektor i fremtiden.

Derfor kan det måske virke lidt bagvendt, at Folketinget allerede i indeværende år har haft to forespørgselsdebatter om den danske fiskeripolitik frem til år 2010.

Jeg skal slutte af med ønsket om, at vi må få et hurtigt valg til Folketinget. Uanset udfaldet af et valg er det meget vigtigt for os i fiskerisektoren, at vi er på plads i andet

halvår 2002 til at strikke den fremtidige, forhåbentlig mere fælles fiskeripolitik sammen.

Tak.

**Høring om Kommissionens grønbog
om Den Fælles Fiskeripolitiks fremtid**

København den 22. juni 2001

Jeg har fået 10 minutter til at fremlægge mit synspunkt om Grønbogen, så jeg vil ikke bruge tid på de første 4 kapitler i Grønbogen – men straks gå i gang med kapitel 5 og især de afsnit der omhandler de socio-økonomiske problemer..

Forinden vil jeg kort nævne hvem jeg er, og hvem jeg repræsenterer. I hverdagen er jeg – foruden formand for SID i Hanstholm og medlem af SID's hovedbestyrelse også formand for fiskerisektionen i de Europæiske transportarbejder federation, som er en pan-europæisk organisation. Det betyder at vi dækker hele Europa – og ikke kun EU landene.

Endvidere er jeg næstformand i bestyrelsen for EU Kommissionens Rådgivende komite for fiskeri og akvakultur samt næstformand for Social dialog udvalget vedrørende havfiskeri.

Grønbogens afsnit om en styrkelse af den sociale og økonomiske dimension i den fælles fiskeripolitik siger, at der er brug for 2 former for foranstaltninger – dels foranstaltninger der bidrager til at sikre en bæredygtig og økonomisk levedygtig fiskerisektor, og dels foranstaltninger der kan hjælpe de ansatte i fiskerisektoren der bliver tvunget ud af fiskeriet.

Jeg er enig i begge foranstaltninger, men der mangler en tredje foranstaltning – nemlig en for de ansatte der bliver i fiskeriet. Jeg kan ikke nogen steder i Grønbogen finde noget om foranstaltninger for de ansatte .

Vi forlanger naturligvis at der kommer noget med omkring sikkerhed og sundhed samt om arbejds- og levevilkår ombord – ligesom der også skal indgå noget om både det ydre og indre miljø.

Med alle de krav der fremover vil blive stillet omkring ressourceforvaltning, hygiejne, tekniske bevaringsforanstaltninger, kvalitetskrav og forbrugernes krav til kvalitet osv., er det en absolut nødvendighed at der etableres et omfattende uddannelsesprogram for alle såvel ombord som på land.

Men nu vil jeg gå over til noget meget mere konkret og specifikt angående de krav vi har for de ansatte ombord har til den nye fælles fiskeripolitik.

Flådestruktur:

Den nuværende flådepolitik, som alene er baseret på antallet af fartøjer og KW, skal afløses af en politik der i stedet tager udgangspunkt i skånsomhed og bæredygtighed og dermed anvender fangstkapacitet som udgangspunkt.

Ingen vil vel bestride at den reelle fangstkapacitet er steget selv om vi her i Danmark har fjernet 40 % af fartøjerne.

Derfor må den nye flådepolitik baseres på redskabstyper – herunder eventuelle indskrænkninger for bundsløbende redskaber og antallet af tilladte garn i havet, fangstområder, fartøjernes indretning, besætningernes størrelse og kvalifikationer, den teknologiske udvikling, skånsomhed og forsigtighed.

Der bør indføres særlige sanktionsmuligheder overfor de lande der ikke overholder fremtidige flådeprogrammer.

Beskæftigelse: De uhyggelige beskæftigelsesmæssige konsekvenser både til havs og på land som er og bliver konsekvensen af den fælles fiskeripolitik. Hvordan kompenseres og forebygges der, vi forventer at svaret er med i den nye fælles fiskeripolitik.

Sociale klausuler: Indførelse af sociale klausuler både ombord på rene EU fartøjer, men hvad der er endnu vigtigere - ombord på de fartøjer der er omfattet af 3. landes aftaler. Herunder hører overholdelse af ILO konventionerne om de sociale og faglige rettigheder.

Uddannelse: Fremtidens fiskeri stiller meget store krav til uddannelse - både sikkerhedsuddannelse, erhvervsuddannelse, efteruddannelse, omskoling, ungdomsuddannelse, certifikatuddannelse samt miljø og hygiejneuddannelse. Hvordan skal de gennemføres, og hvem skal betale ?

Sikkerhed og sundhed: En kraftig forbedring af såvel sikkerhed og sundhed ombord på alle fiskefartøjer, i havnene, på akvakulturanlæg, og på produktionsstederne.

Arbejdsbetingelser og levevilkår: en kraftig forbedring af såvel arbejdsbetingelserne som levevilkår i alle led – såvel til havs som på land - skal gøres til en integreret del af alle ansættelsesaftaler.

Miljø: En forbedring af miljøet – både det indre og det ydre miljø. De menneskeskabte miljøpåvirkninger af såvel havmiljøet som de beskæftigede er i dag uacceptable, og skal fremover have en fremtrædende plads i den fælles fiskeripolitik.

Fiskeri i fjerne farvande: Der skal skabes muligheder for fiskeri i fjerne farvande, som skal foregå på en miljørigtig og bæredygtig måde.

Økonomisk garanti: Der skal gennemføres en ordning der sikrer besætningerne ombord på fiskefartøjerne en mindste garantibetaling i form af garantiløn, ligesom der skal gribes effektivt ind overfor de mange situationer hvor arbejdsgiverne blot vælter omkostningerne over på mandskabet. Det har vi blandt andet set i forbindelse med stigning i brændstofpriser samt indførelse af individuelt omsættelige kvoter (ITQ), hvor det reelt er mandskabet der betaler for købet, men som aldrig får noget ud af salget.

Discard: Discard er et af de største problemer i sektoren når vi taler om bæredygtighed, bestandsbevaring og opbygning. Derfor må der indføres forbud mod discard af lovligt fanget fisk.

Bekvemmelighedsflag (FOC) og ulovligt, ureguleret fiskeri (IUU =): Vi må forlange at problemerne omkring FOC og IUU bliver sat højt på EU's dagsorden, og vi kræver at EU påtager sig en ledende rolle i bekæmpelse af disse uhyrligheder, som er en stærkt medvirkende årsag til den globale fiskerikrise, og som i mange tilfælde behandler besætningerne ombord som rene slaver uden rettigheder overhovedet, og som ikke overholder nationale og internationale love og regler om kvoter – søsikkerhed, sociale og faglige rettigheder m.v.

Udvidelse: Vi forlanger at der straks etableres dialog og netværk mellem arbejdsmarkedets parter i såvel de nuværende EU lande som ansøgerlandene. Vi har allerede foreslået afholdelse af seminarer og social dialog iværksat af parterne og betalt af kommissionen.

ITQ (individuel omsættelige kvoter) Vi forlanger at der gennemføres en tilbundsgående undersøgelse af konsekvenserne ved indførelse af ITQ – herunder en redegørelse for de miljømæssige – sikkerheds- og sundhedsmæssige – beskæftigelsesmæssige samt økonomiske konsekvenser. Ligeledes forlanger vi at der gennemføres et juridisk responsum på hele begrebet "ejendomsret" – hvem har mest ret til ressourcerne ?

Er det samfundets, eller skal de tilhøre de fiskere der har haft fiskeri som hovederhverv i generationer ? Skal fiskene foræres væk til kapitalister som ingen tilhørsforhold har til erhvervet, og som vi kan se kun har profit som mål ?

Inddragelse af parterne: Der skal være ligestilling mellem parterne således at arbejdstagerne repræsenteres og respekteres på lige fod med arbejdsgiverne – såvel på havet som på land.

Kommissionen, nationale parlamenter og EU parlamentet og rådet skal inddrage arbejdsmarkedets parter på alle niveauer samt hører og forhandler med dem forud for beslutninger.

Uden en aktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter, vil en fremtidig fiskeripolitik aldrig kunne gennemføres.

Overvågning og kontrol:

Overvågning og kontrol skal gøres mere gennemsigtigt og effektivt samt ensartet i de forskellige medlemslande.

Der skal tages særlige initiativer med hensyn til overvågning og kontrol af fiskefartøjer fra tredjelande, der udøver fiskeri i fællesskabsfarvande. Her vil jeg gerne henvise til direktiv nr. 97/70

Videnskab og biologer: En styrkelse af det videnskabelige grundlag skal kraftigt forbedres, ligesom der skal etableres et formelt samarbejde mellem videnskabsfolk og erhvervet.

Endvidere skal videnskabsfolkenes fremtidige arbejde i langt højere grad baseres på faktiske kendsgerninger i stedet for teori.

Økomærkning: Vi er stærke modstandere af økomærkning.

Det vil i virkeligheden være umuligt at opstille ensartede regler for området når fisk kan vandre frit, ligesom forurening til havs jo heller ikke kan begrænses.

Derimod er vi tilhængere af et system hvoraf det fremgår hvilke farvandsområder fiskene er fanget i, med hvilke redskaber og hvornår, at fiskene er fanget lovligt samt med angivelse af fartøjets navn og licensnummer.

Dette har måske være for langt og for specifikt, men vi skal huske at det er meget væsentlige beslutninger der træffes omkring den fremtidige fælles fiskeripolitik, og som kommer til at danne grundlag for den danske fiskeripolitik.

TAK

Hvad vil jeg sige

- God grønbog
- Fiskeri skal være bæredygtigt
- Konsumfisk skal have god kvalitet
- Markedsmekanismen skal virke
- Der er behov for ændringer - nu

Forbrugerrådet mener ikke noget om alt!

- Udnyttelsesgrad af flåden
- Beskæftigelse i erhvervene
- Metoder til kontrol og overvågning
- Fiskeri i Middelhavet

Fiskeriet skal være bæredygtigt

- Skånsomme fangstmetoder
(netstørrelser, ingen bomtrawl, etc)
- Underfiskning
(forsigtighedsprincippet, etc)
- Økomærkning kan være et redskab

Fisk skal have god kvalitet

- Kulinarisk, ernæringsmæssigt, hygiejnisk og etisk kvalitet
- Friske fisk
(Kvalitetsmærker eller -standarder)
- Bredt udbud af arter
- Ingen farlige kemikalier
(Skal Østersøfisk blive i havet?)

Fisk skal handles til markedsprisen

- Ingen prisstøtte
- Ingen toldbeskyttelse
- Måske omsættelige kvoter?

Derfor må EU

- hurtigt tage nogle radikale skridt væk fra den nuværende situation
- anvende en økosystembaseret strategi
- afskaffe planøkonomien
- opsætte nogle mål
(ellers kan man ikke score)

Hvad har jeg sagt

- Det er en god grønbog, som påpeger mange problemområder
- Fiskeriet skal være bæredygtigt
- Fisk skal have en god kvalitet
- Fisk skal handles til markedsprisen
- Situationen er alvorlig og faretruende.
Derfor er der meget, som skal ændres - nu!

**OM SELEKTION, -
ISÆR STØRRELSESSELEKTION GENNEM MASKER I SLÆBTE REDSAKBER.
Dispositions for oplæg til Grønbogshøringen.**

1. Hvorfor er selektion vigtig?

1.1 Artsselektion

- Fordi forskellige arters/bestandes vækstmønster ikke er ens, -hvorfor to fisk af samme alder ikke behøver at have samme størrelse.
- Fordi kvoten på en art kan være opbrugt, uden at kvoten på andre arter i samme område er opbrugt.

1.2 Størrelsesselektion

- Fordi man derved kan udnytte fiskens vækstopotentiale, -og dermed få størst mulig vægtudbytte af individerne/bestanden.

2. Hvad er vigtig ved selektion?

2.1 Generelt (og ideelt)

- At de fisk der undgår/undslipper fangstredskabet har samme sandsynlighed for at overleve, som de fisk der ikke har været i kontakt med redskabet.
- At indførelsen af forbedret selektionen ikke mindsker redskabets effektivitet overfor det der ønskes/må fanges, -men gerne at den øges.

2.2 Størrelsesselektion

- At selektionen er skarp (ideelt at alle der skal undgås bliver undgået; alle der må fanges bliver fanget).
- At man med stor sikkerhed kan vælge selektionsstørrelsen (L50), og at den forbliver den samme efter længere (eller kortere) tids brug af redskabet.

2.3 Artsselektion

- At man med stor sikkerhed kan skille arterne, men det er en anden og en vanskelig opgave, som jeg ikke vil komme ind på her...

3. Hvordan opnås disse mål? (specielt når det gælder størrelsesselektion i slæbte redskaber)?

3.1 Sikring af overlevelse.

Ved at fisken undslipper så hurtigt/tidligt som muligt under fangstprocessen og skades mindst muligt på sin vej ud af redskabet. Dette gøres ved

- At fisken gives plads, tid og ro til at komme ud.
- At fisken opholder sig så kort tid som muligt i redskabet (dette mindsker også skaderne på de fisk der forbliver i fangsten).
- Indtil det er bevist, at fisken overlever undslipning i overfladen: at fisken slipper ud i fangst/leve-dybden.

3.2 Undgåelse af reduktion af redskabets fangsteffektivitet over for det man må/vil fange.

Dette gøres ved

- At den indretning, der skal øge selektionen, ikke påvirker redskabets gang i vandet, således at redskabet fisker mindre effektivt end normalt.

Skal dette opnås må man ved valg/konstruktion af løsning tage hensyn til hvilket redskab/konstruktionstype (-f.eks. sydeuropæisk eller skandinavisk design) det skal anvendes i.

Man kan nemlig ikke bruge den samme metode/konstruktion i alle slæbte redskaber. Der må således udvikles særskilte løsninger (muligvis dog ud fra det samme grundprincip) til de enkelte konstruktionstyper.

Optimalt burde selektionen (de selektive kvaliteter) lægges ind i designet allerede ved redskabets oprindelige konstruktion.

3.3 Opnåelse af skarp selektion.

Dette gøres ved

- At selektionen er den samme under hele fangstprocessen og i hele selektionsområdet (og fra slæb til slæb, fra rejse til rejse), -og altså ikke påvirket af hverken fangststørrelse (træk fra fangsten) eller træk fra skibet (slæbehastigheden) eller tiden redskabet har været i brug (herunder slitage og anden påvirkning).
Når det drejer sig om selektion gennem masker, skal masker altså have den samme størrelse og åbning overalt i selektionsområdet og under hele slæbet, -incl. når redskabet ligger i overfladen.
- Ved at man på forhånd ved og nemt kan fastlægge, den sorterende indretnings selektive kvaliteter virker.

4. Hvordan virker de metoder man bruger nu og hvad gør man?

(evt. noget om de rist-løsninger der findes)

De færreste løsninger, hvor selektionen hviler på sortering gennem masker, lever op til disse krav, men inden for de sidste 6-7 år er man kommet et stykke vej (figurer af diverse sorteringsvinduer).

- Det danske vindue
- Exit Windows ("det svenske vindue")

Det danske vindue (med alm. masker vendt 45 grader) viste sig ikke at give ret meget bedre selektion end en trawlpose med alm. masker af samme størrelse.

Exit Windows er af både danske og udenlandske forskere o.a. anerkendt som være den bedste af de to løsninger.

I erkendelse deraf har danske biologer i samarbejde med andre skandinaviske forskere forsøgt at forbedre det danske vindue, samt at udvikle endnu et sorteringsvindue, som skulle være mindst lige så god som "det svenske vindue" (figur af "det gl. danske", "længere gl. dansk", "Top Window (BACOMA)" og "Swedish Window"). På baggrund af denne rapport er BACOMA vinduet blevet indført i Østersøen.

Arbejdet (som er rapporteret i den såkaldte BACOMA-rapport) er seriøst og grundigt, men samtidig et eksempel på, at man ikke gør arbejdet helt færdigt (undersøger sagerne helt til bunds) før man vælger hvilken metode, der skal indføres i fiskeriet. Blandt andet er omfanget af selektion i overfladen ikke fastlagt (selv om man viser, at der er overfladeselektion ved den indhalingsmetode der anvendes i størsteparten af dansk trawlfiskeri). Og man undersøger heller ikke graden af overlevelse blandt de fisk, der først undslipper i overfladen. Således ved man ikke om løsningen

lever op til de krav, der **må** være til selektion, hvis der skal leves op til intentionerne med regulering af redskaber.

Endelig sammenligner man ikke den løsning, man finder bedst under disse forsøg, med den løsning ("det svenske vindue") som man brugte som udgangspunkt for forbedring af sorteringsvindue-metoden. Hvordan kan man så vide hvad der er bedst?

Dertil vidner rapporten om, at de mennesker der har lavet den –og det bagved liggende arbejde- ikke har nok indsigt i redskabers virkemåde.

Ovennævnte eksempel viser, at det er vigtigt, at vi forlanger, at der gennemføres tilbundsgående undersøgelser inden der gennemføres krav om redskabsændringer, der skal forbedre selektionen, - **og** at der inddrages redskabskyndige fagfolk i arbejdet med såvel konstruktion og afprøvning af løsninger. Også selv om disse måtte komme fra det private erhvervsliv og ikke har en akademisk uddannelse, -for redskabskonstruktion og redskabers virkemåde kan ikke studeres til bunds på en højere læreranstalt.

Hvis ikke, risikerer vi at påføre fiskeriet store udgifter til løsninger der ikke virker. Hvilket ikke bare er til ulempe for fiskeriet båd her og nu og på lang sigt, men for hele samfundet/EU.

5. Hvad bør gøres?

Selektionsforsøg er forholdsvis dyre at gennemføre, men da de resultater man kommer frem til og ikke mindst de beslutninger, der tages på den baggrund, får meget stor økonomisk betydning for både den enkelte fisker, hele nationer og ressourcerne (naturen, om man vil) bør de alligevel gennemføres til bunds. Noget af det man bør gennemføre er:

- Generelt bedre selektionsforsøg (hvor selektionen ikke påvirkes af forsøgsdesignet)
- Undersøgelse af graden af overflade-selektion ved anvendelse af forskellige sorteringsvinduer.
- Bedre/flere forsøg m.h.t. materialernes holdbarhed/stabilitet.
- Udvikle selektionsmetoder der kan tilpasses det enkelte redskabs design.
- Tage erhvervet –også i form af redskabskyndige- med ind i forsøgsdesignene og konstruktionen af løsninger
- Undgå lappe-løsninger, hvor eksisterende redskaber tilføjes yderligere/bedre selektion. I stedet finde helhedsløsninger, hvor de selektive kvaliteter er indlagt i det oprindelige design og dermed også tager hensyn til fangsteffektiviten.

10-minutters oplæg til Folketingshøring om EU-Grønbogen om fiskeriet fremtid.

Knud Andersen, Fiskernes Økologiske Netværk

Jeg er glad, fordi jeg får lejlighed til at sige et par ord her i dag. Jeg vil forsøge på baggrund af denne Grønbog at ytre mig om dansk fiskeri som del af det europæiske fiskeri. Jeg vil komme med hårde ord om dansk fiskeri, men som man siger: "Den man elsker, tugter man!". Jeg holder dybt af fiskerierhvervet med dets mennesker og samfund! Derfor vil jeg heller ikke lade stå til og bare være et passivt vidne til den døds kurs, erhvervet nu er på.

Jeg var gang på gang ved at falde ned af stolen, da jeg læste denne Grønbog. Jeg synes, at der stort set med denne bog er leveret et modigt, progressivt og konstruktivt oplæg. Der er, kære politikere, leveret en god baggrund for, at I konsekvent kan føre kniven og handle aktivt på baggrund af langsigtede mål og ikke kortsigtede økonomiske interesser.

Grønbogen tager udgangspunkt i FAOs adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, som taler om "behørig respekt for økosystemerne og biodiversiteten, så fiskeriet både for nuværende og kommende generationer vedbliver med at være en livsvigtig kilde til føde, beskæftigelse, rekreation og økonomisk velfærd for menneskene".

Denne dejlige bog nævner også i sit udgangspunkt artikel 6 i traktaten, der taler om miljøbeskyttelseskrav og bæredygtig udvikling i EU-politikken. Særlig nævnes artikel 174, hvor forsigtighedsprincippet fastslås.

Bogen konstaterer i afsnittet "Hvad er status?" at det er i 11. time – også m.h.t. "Havet omkring Danmark", hvis vi i fremtiden skal have et fiskerierhverv i et positivt samspil med en befolkning i land. Senere konstateres det i bogen, at "fiskerisektorens bæredygtighed er afhængig af et velfungerende økosystem og deri levende arter". Det er endvidere interessant, at afgiftsfrit brændstof problematiseres som et skjult subsidie til fiskeriet og endelig stilles der spørgsmål ved fartøjsejernes evne til at aflønne arbejdsstyrken.

Her efter lægger bogen op til, at der opstilles "Klare mål for fremtiden". Det er for os særlig interessant, at man anbefaler "lancering af en debat om økomærkning af fiskerivarer" og at man senere skriver, jeg citerer: "Der bør derfor tilskyndes til indførelse af frivillige økomærkningsordninger". Det er bemærkelsesværdigt, for den debat rejste Landsforeningen Levende Hav her i Danmark på baggrund af et større seriøst forarbejde. Men initiativet blev skudt ned af den danske fiskesektors top med formanden for Danmarks Fiskeriforening i spidsen. Han sagde – jeg citerer igen: "Det vil jeg med alle til rådighed stående midler kæmpe imod". Altså kæmpe i mod, at befolkning-

gen, forbrugerne skal kunne vælge sig ind på fisk fanget med særlig naturskånsomme metoder! Jeg skal virkelig love for, at hans indsats har skabt tillid til Danmarks Fiskeriforenings oprigtige vilje at arbejde for et fiskerierhverv i harmoni med naturen!

Jeg er virkelig glad for, at der i bogen i afsnit 5.3 skrives "en mulighed er at tilpasse reduktionsindsatserne for at fremme anvendelsen af miljøvenlige redskaber eller fangstmetoder". Hurra! Det er nemlig rigtigt: Det er ikke lige meget, hvilke fiskerimetoder, der anvendes og er kapaciteten for stor, så skal man, hvis man vil bære sig klogt ad, afskaffe de fartøjstyper og fiskerimetoder, der er mest skadevoldende.

Til min glæde hører jeg også, at man lægger op til at føre en positiv kystzonepolitik til gavn for kystsamfundene og miljøet.

Hvordan ser det så ud med realiteterne i dansk fiskeri? Desværre er det generelt slet ikke bæredygtigt og udviklingen går i den forkerte retning. Det nænsomme, det naturskånsomme fiskeri taber i konkurrencen med det brutale fiskeri, som der åbenbart satses på. Vi har f.eks. i løbet af den sidste halve snes år fået etableret en dansk bomtrawlerflåde. Det er en skam og den har ingen berettigelse, hvis man tager forsigtighedsprincippet i betragtning. Disse vældige stålkasser med deres enorme motorer og energiforbrug efterlader et spor døde bunddyr og fisk efter sig. Jeg og mine tidligere kolleger i fiskeriet véd det, for vi samler ådslerne op i vore garn, når vi kommer, hvor de har været. Disse fartøjer er formodentlig beregnet til at operere langt til havs, men i Jammerbugten har man her i foråret haft store problemer med danske bomtrawlere inden for 12 sømil fra kysten, som er forbudt område for dem.

Danmark driver et meget omfattende industrifiskeri med et tvivlsomt formål. Det er meget problematisk, hvorvidt man kan gribe så radikalt ind i økosystemet, uden at det får alvorlige konsekvenser for hele fødekæden. Tag nu tobisfiskeriet. For to år siden var industrifiskerne og biologerne rørende enige om, at dette fiskeri bestandsmæssigt var bæredygtigt. I dag to år efter skuffer dette fiskeri og i forrige nummer af Fiskeritidende appellerer 10 industritrawlerejere om radikale indgreb mod opfiskningen af for små tobis. Kære politikere – gør jer klart, at tobis et helt centralt fødeemne, når torsken efter at have smidt rognen skal bygge sig selv op igen! Og så det med bifangsterne – og her taler jeg ikke specielt om tobisfiskeriet – her er det tilladt industrifiskerne at medbringe 2 % bifangst af konsumfiskeyngel i deres kæmpelastrum. Jeg vil sige jer: Blot én last med 2 % torske- eller kulleryngel er en katastrofe i sig selv.

Vi har også en kæmpeflåde, som trawler efter jomfruhummere. Engang var hummerfiskeriet en lille niche for små kuttere på 15 tons som i sæsoner på den bløde bund med deres småmaskede trawl fangede disse kravle af ringe fødemæssig værdi, men en luksus for velhavere. Det havde ikke den store effekt på økosystemet p.g.a. fiskeriets

ringe omfang og de lette grejer, de brugte. Nu foregår det med stor maskinkraft og med tunge grejer og også oppe i den hårde bund. År ud og år ind med småmaskede trawl. Der fanges mængder af yngel både af målarten og af kunsumfiskearter. Det er uomtvisteligt. Men ikke nok med det. I vinters opererede mange store jernkasser med flere hummertrawle efter sig på sydkanten af Norske Rende. Mens vi har de radikale restriktioner for torskefiskeriet, fangede de 100 kasser store gydetorsk i døgnet, som de så lossede døde ud igen. Ja, 4 – 5 tons om dagen. Og taler vi om mørksej, så berettes der om større tal. Dét fiskeri skal ingen komme og kalde bæredygtigt.

Trawlfiskeri med de såkaldte "bobbinstrawl" enten slæbt af en trawler eller parvis af to har ansvaret for, at store stenområder og stenrev såvel i vore indre farvande som til havs i Nordsøen er blevet komplet molesterede. Se bare på det omdelte arbejdsrapport. Hvis man i Danmark og i EU mener noget som helst med "forsigtighedsprincippet", så må og skal fiskeri med bundsløbende redskaber i sten bringes til ophør og f.eks. krogefiskeriet opprioriteres i stedet.

En ny form for naturnedbrydende fiskeri i sten er metoden "flyshooting" – en videre udvikling af det ellers særdeles naturskånsomme snurrevods-fiskeri. Det er måske derfor, at biologer og embedsmænd af en eller anden grund tror, at det er bæredygtigt. Med 60 mm tykke ståltøve rykkes med stor kraft toppene af stenformationerne, som udgør levesteder for et varieret fiskeliv. Det er forfærdeligt at tænke på, at samfundet har været med til ved tilskud at få bygget disse fartøjer. Jeg kan tilføje, at når disse stolte nybygninger i dansk fiskeri har fisket deres torskekvote op, så er de i stand til at skifte over til det førømtalte heller ikke bæredygtige hummerfiskeri.

Der er dog lyspunkter i dansk fiskeri. Således har en halv snes yngre, fremsynede fiskeskippere gjort, hvad man har efterspurgt. De har lagt om til et torskefiskeri, hvor der praktisk talt ikke finder udsmid sted. Alt kan anvendes og det sælges til de absolut højeste priser p.g.a. den høje kvalitet. Havbunden efterlades fuldstændig intakt. Der er et meget lavt energiforbrug og det er også absolut økonomisk bæredygtigt, hvis man ellers kan få lov til at fiske. Det er krogefiskerne, jeg taler om. Disse modige "havets duksedrenge", som har investeret i de nye autolinesystemer, er desværre kommet i klemme og ladet i stikken af Danmarks Fiskeriforening, som forbenet holder fast ved, at alt fiskeri, der overholder den officielle fiskeriforvaltning, pr. definition er lige bæredygtigt. Fra gammel tid har man i Fiskeridirektoratet haft en kategori, som man har kaldt "garn- og krogefartøjer". Da man skulle beregne konsekvenserne af de meget radikale og på mange måder også velbegrundede restriktioner i Nordsøen i en såkaldt "regnegruppe", holdt man forbenet fast ved det. Fiskeridirektoratet og Danmarks Fiskeriforening fandt åbenbart en fælles forståelse for, at garn- og krogefiskeri også i 2001 skal høre til i samme kategori. Det er uargumenteret og det er useriøst! Dét er måske årsagen til, at man med koldt blod lader disse fiskere, som vil natur-

skånsomheden, som vil det bæredygtige fiskeri, nu alle vil gå fallit, mens de naturnedbrydende flyshootere og bobbinstrawlere overlever. Det er en skadale!

Jeg skal også, som noget positivt fremhæve det danske traditionelle snurevodsfiskeri på glat bund. Dette fiskeri lever også op til alle intentioner om et fiskeri i harmoni med naturen. Også dette fiskeri er for øjeblikket på retur, under pres som det er fra det voldsomme bomtrawlfiskeri.

Garnfiskeriet er også naturskånsomt, hvis det pålægges forskellige restriktioner m.h.t. maskestørrelser, den tid garnene må stå til fiskning, antallet af garn, m.v. Jeg skal også nævne, at bundgarnsfiskeriet i de indre farvande faktisk er et yderst bæredygtigt fiskeri, og der burde gøres en indsats for at bevare det.

Det er vedrørende fiskeriet helt centralt at tage stilling, om man vil fremme aktive fiskerimetoder eller de passive. Gør jer klart, at det er de aktive fiskerimetoder, som vi har alle problemerne med. Altså de forskellige former for trawlfiskeri, som jeg har omtalt og flyshooterbådene. Det er dem, der påvirker havbunden mere eller mindre groft. Det er dem der har de største og mest massive discardproblemer og endelig er det dem, der forbruger den største energi.

Som ansvarlige politikere, så har I en forpligtelse overfor at skabe helhed i de forskellige politikker og altså også i overlapningerne mellem miljø- og fiskeripolitik. Har I ikke tænkt på, at det faktisk er temmelig ubegavet, at vi under den igangværende menneskeskabte klimakatastrofe satser på fiskeriformer, hvor fiskegrejet med voldsom kraft og under forbruget af meget betydelige mængder af dieselolie knokles afsted ikke bare over havbunden, men faktisk så at sige gennem havbunden. Vi kunne jo i stedet vælge at anvende passive metoder, hvor fisken, vi vil fange, selv slår sin egen skrue til og selv svømmer til fiskegrejet. Det er vel ikke en naturlov, at vi skal bære os tosset ad!

Der er lagt op til en kraftig beskæring af flådekapaciteten. Frantz Fitzler taler om 40 %. Det er ikke for meget, synes jeg. Men hvilke fartøjer skal det være? Det er givet, at det bliver en smertelig proces. Det bliver også en proces, hvor I politikere må vise mod til at træffe skelsættende afgørelser. Fiskerne vil ikke selv være i stand til det. I har jo ansvaret for, at vi ikke skal løbe spidsrod efter en skandaløs udvikling. Det er jer, som er valgt til at vælge for os, for vore børn og efterfølgende generationer.

Er det så linefiskerne, der skal ud? Eller snurrevodsfiskerne? Eller hvem?

Oversigt over fiskerimetoder i dansk fiskeri, som bør afvikles helt eller reduceres og metoder, der bør fremmes, set i lyset af Grønbogen og en forventet kraftig reduktion af fiskeriflåden i EU:

- Metoden bomtrawl afvikles helt (bortset fra visse specielle fiskerier).
- Fiskeri med bobbinstrawl i sten forbydes.
- Flyshooting i sten forbydes.
- Industrifiskeriet reduceres med 75 % og sættes under kraftigere overvågning.
- Jomfruhummerfiskeriet reduceres kraftigt og forbeholdes fiskere, der har en langvarig tradition for dette fiskeri. Der formuleres særlige krav til lav motorkraft og vægt af grejer.
- Fiskeri med trawl på glat bund underlægges en effektiv motorkraftbegrænsning, samt loft over vægten på fiskegrejet. Endelig skal der anvendes store maskestørrelser.

Når en ny kraftig ophugningsrunde skal finde sted, skal det udelukkende foregå af fartøjer, som er indrettet til at anvende ovennævnte metoder.

- Krogfiskeriet fastholdes og udbygges.
- Traditionelt snurrevodsfiskeri på glat bund fastholdes og udvikles.
- Garnfiskeriet fastholdes under forudsætning af, at forskellige betingelser opfyldes (store masker, garnene røgtes ofte, loft over antallet af garn pr. besætningsmedlem).
- Automatisk dorge- og pilkefiskeri stimuleres og udvikles.
- Bundgarnsfiskeriet ophjælpes.

Nødvendig kommende støtte til flådemodernisering skal udelukkende foregå til fiskere, der vil anvende sidstnævnte metoder. Der besluttet et særligt regelsæt, som gør det muligt for særligt naturskånsomt fiskende fiskere af overleve den øjeblikkelige resurssituation.

Knud Andersen

FØN

POSITIONER PÅ STENREV I NORDSØEN, SOM NU ER DESTRUERET TIL UKENDELIGHED AF BUNDSLÆBENDE FISKEREDSKABER

	Bredde	længde	fiskernes stednavn
1.	57:13,11	5:02,61	Mejeriskorsten
2.	57:05,16	4:56,90	Børges Top
3.	57:09,91	5:30,98	Håkons Top
4.	56:45,88	5:24,77	Justes Top
5.	56:53,88	5:33,54	Skaks Top
6.	56:44,06	6:36,22	uden navn (lang stenryg med toppe)
7.	56:35,34	6:36,91	uden navn (lang stenryg med toppe)
8.	56:47,29	7:10,65	Nifavne Pollen
9.	56:44,71	7:22,07	Revet
10.	56:34,55	7:13,54	Fire Timer
11.	56:14,51	7:33,07	Doubaks Top
12.	56:18,84	5:54,43	Kjærs Sten
13.	56:19,64	6:10,29	Hjørnet
14.	55:57,60	6:44,94	Stationen
15.	55:26,44	6:44,40	Top i 34 (Inderkant)
16.	55:13,96	6:58,97	Rullerække
17.	55:10,02	6:25,75	Yderkant
18.	54:48,60	6:46,70	12 og 48 Puller
19.	54:45,31	7:05,60	Karls Sten
20.	54:36,75	7:04,29	Børges Sten

Alle disse positioner dækker alle over et udvalg af større stenformationer og toppe, som er ødelagt og jævnet til ukendelighed af tunge bundslæbende redskaber. Positionerne er de højeste punkter, men de dækker alle over større eller mindre arealer med stenlandskaber under havets overflade. Børges Sten ca. 70 sømil sydvest for Grådyb var f.eks. et område på ca. 5 kvadratkilometer. Der var 5 større markante toppe, hvoraf den angivne i SW var den største.

Ødelæggende redskabstyper i sten: *bomtrawl*, *bobbinstrawl* (enten slæbt af en eller to trawlere), *flyshooting* (snurrevod, hvor kutteren ikke ligger i sit anker, men slæber fremad i stenene med 60 mm tykke stålwirer).

Naturskånsomme redskabstyper i sten: *pilkemaskine*, *kroge (langline)*, *garn*.

Denne liste er samlet af fiskeskipper Jan Fugleberg, Hvide Sande. Disse gælder Nordsøen. Problemet er ikke mindre i de indre farvande. Hvor blev f.eks. stenpullerne på Sejerø Nordvestrev af?

Fiskernes Økologiske Netværk (FØN)